

No. 2 - FEBRUARY - 1992 - VASARIS

SKAUTŲ AIDAS

SKAUTŲ AIDAS

Postmaster: send all address changes to:
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

USPAS497-840

Second Class Postage paid at Chicago,
Illinois

SKAUTŲ AIDAS THE SCOUTS' ECHO

A Lithuanian youth magazine, published
monthly except July and August by The
Lithuanian Scouts Association. Not for
profit Illinois Corporation.

● Office of Publication

SKAUTŲ AIDAS
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

● Managing Editor
Albina Ramanauskienė
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas

Isteigtas 1923.III.15, Šiauliuose, Lietuvoje

Leidžia LSS TARYBOS PIRMIJA

Prenumerata metams - \$5.00
Garbės leidėjo prenumerata - \$25.00
Garbės prenumerata - \$10.00
Į Lietuvą oro paštu - \$40.00
Prenumeratų kainos US doleriais

Redaktorius

v.s. Antanas Saulaitis, ir Pelėdų skiltis
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

Administratorė
v.s. Albina Ramanauskienė
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

GARBĖS LEIDĖJO PRENUMERTA

Algirdas Eitmanas, NJ
Danutė Keršienė, Toronto, Canada
Gražina Kenter, CT
Kazys Adomavičius, MA
v.s.fil. Algis Glodas, MA
v.s.fil. Petras Molis, MA

GARBĖS PRENUMERATA

s. Juozas Menkeliūnas, Venezuela
v.s. Viktoras Lesniauskas, Chicago
Jurgis Gepneris, MI
Vilija Baukys, MI
v.s. Irena ir Algis Regiai, Chicago
A. Gurevicius, Toronto
Vytautas Žmuidzinas, NY
Laima Vaičiūnienė, Chicago
Aldona Gaška, 2 m. TX
Danutė Liepas, MI
Albina Setikas, Canada
Ema Lorencienė, užsako
Vytautas Sendzikas, Canada
A. Pumputis, NY
Amalija Jagutienė, FL
v.s. Irena Jankauskienė, MD

SKAUTŲ AIDĄ PARĖMĖ

v.s. Elena Abelkienė, CT - \$10.00
Vytautas Cekanauskas, CA - \$3.00
v.s. Nijolė Užubalienė, Chicago, - \$5.00
Aldona Gaška, TX, - \$5.00
Stasė Mikelevičius, IL - \$10.00
Stasė Draugelienė, Toronto, - \$10.00
Vytautas Burdonas, NY, - \$25.00
v.s. Danutė Keršienė, Canada, - \$15.00
Kanados Rajonas - \$120.00
už siuntinį oro paštu į Lietuvą
iš Australijos...
P.T. Kviečinskas, - \$2.50
Birutė Prašmūtaitė, - \$5.00
V. Vaitkus, - \$2.50
J. Vizbaras, - \$12.50
J. Žitkevičienė, - \$2.50
Aušros Vartų tuntas, Chicago, IL - \$100.00
siuntimui į Lietuvą
Clevelando skautai-tės šviesiam
v.s. Palčiausko atminimui - \$30.00

Jonas Aistis

LIETUVOJ

Laukas, kelias, pieva, kryžius,
Šilo juosta mėlyna
Debesėlių tankus išas
Ir graudi, graudi daina

Bėga kelias, ir berželiai
Linksta, vėjo pučiami;
Samanotas stogas žalias
Ir šuns balsas prietemy.

O toliau — paskendęs kaimas,
Tik žirgeliai tarp klevų;
Šlama liepos tokia laime,
Tokiu liūdesiu savu.

Tik sukrykš, lyg gervė, svirtis,
Sušlamės daina klevuos. . .
Gera čia gyvent ir mirti!
Gera vargt čia, Lietuvoj! . .

Kazys Bradūnas

APEIGOS TAUTOS ŠVENTĖJE

Kai Istorija, įžiebus melsvą ugnį,
Šlaksto žemę žuvusių krauju
Ir per amžių juodąją bedugnę
Mostelia su želmeniu nauju.

Aš klaupiuos į pašvęstąjį smėlį
Su didžiu stebuklo laukimu
Ir kiekvieną kritusio šešėlį
Kaip kautynių vėliavą imu.

O tautos dvasia sparnus ištiesia,
Lyg ošimą tolimų dainų,
Ir, giedodama herojiškąją giesmę,
Kyla iš liepsnos ir pelenų.

Atstatytas Vytauto Didžiojo paminklas Kaune

IŠ PRAEITIS

Dr. Steponas Biežis mėgo lankytis skautiškose stovyklose. Čia ji matome stovykloje apdovanotą ordinu.

SKAUTAI 1931 - 1933 m. Lietuvoje ir kitur

Valstybė	1931 metais	1933 m. pabaigoje
Estija	1,920	2,135
Latvija	4,693	4,840
Lenkija	40,386	56,807
Lietuva	2,573	4,722
Suomija	5,653	5,962

LIETUVIŠKO JAUNIMO PASIRODYMAS
SKAUTIŠKOJE TELEVIZIJOJE

BALANDŽIO 14 1957
VERBU, SEKMADIENI, 3 VAL. PO PIETŲ

SKAUTORAMA

MARIA HIGH SCHOOL SALEJE
67 & MARQUETTE ROAD CHICAGOJE

Vadovaujant
ZVIAIM SKAUTŲ VADOVUI
V. BRAŽENUJ

PROGRAMOJE
DAINOS · BALETAS ·
VAIDINIMAS · LAUŽAS

Kviečiame
CHICAGOS LIETUVIŲ
VISUOMENĖ SAVO
GAUSIŲ ATŠILANKYMU
PAREMTI ŠIAS MŪSŲ
SKAUTŲ PASTANGAS

ŠIO PARĖNGIMO
PILNAS SKIRIAMAS
TROBĖŠŲ STATYBAI
NAUJOJE SKAUTŲ
STOVYKLOJE

BILIJETAU GAUNAMI PAS
VISU TUNTŲ VADOVUS

SKAUTAMS RENTI DRAUGIJA

1957 m. Chicagoje įvyko pirmoji SKAUTORAMA. Jos iniciatorius ir organizatorius buvo nuoširdus skautų bičiulis dr. Steponas Biežis, kuris vadovavo Skautams Remti d-jai. Būdamas karštas Lietuvos patriotas dr. St. Biežis labai mėgo skautus, nes tikėjo, kad jie yra lietuviybės išlaikymo dideli ramsčiai. Čia tos

skautoramos plakatas. Skautiški pasirodymai turėjo didelį pasisekimą. Sekančiais metais vėl buvo surengta antroji Skautorama.

Balys Sruoga

MARIŲ PAKRANTĖJ

Ūžia jūra mėlyna,
Lengvą krantą supdama,
Ir smiltelės pakrančiais
Ošia vėjo kuždesiais.

Tai žuvėdra klykdama
Susilieja su banga,
Tai klajūnas debesis
Vėjo kuždesiais atskris.

Tai iš marių, iš gelmių
Giesmės ošiančių vilnių,
Kaip svajonė mylima,
Užliūliuoja supdama.

Jei svajingam ilgesy
Tartum žiežirba gesi —
Atsikvėpsi ties banga
Kaip žuvėdra klykdama!

Lietuvos žvejų tinklai Juodkrantėje, ant Kuršių marių kranto. Nuotrauka A. Markelienės, 1990 m.

Ugnis ir žmogus (svarstymai)

*Kaitrių, šviesių liepsnų žaidimas
Nustelbia mūsų žaidimus —
Ir darosi širdies plakimas
Audringas ir ūmus.*

J.A. Jūragis

Vienas įdomiausių skautiškos stovyklos dienos laikotarpių — vakarinis laužas, kurio programos metu dainuojama, vaidinama, pasakojama, taip pailsint, atsigauant po dienos užsiėmimų, darbų. . . Iš paviršiaus pažiūrėjus atrodo, kad ši programa ir sudaro tai, kas jaunuolius patraukia. Bet tik UŽGESINKIME U G N I , ir pamatysime kas beliks iš visos tos, vakarinės nuotaikos, iš skambių dainų, iš pasirodymų? . .

Prieš kiek laiko skaičiau Philip van Doren Stern knygą „Priešistorinė Europa“, kurios autorius labai tiksliai apibūdina ugnies reikšmę žmogui ir žmonijai. Jo nusakymas kaip ugnis prisidėjo prie žmogaus civilizaci-

jos, jo gerbūvio kėlimo, man taip patiko, kad aš neiškenčiau to skyrelio, kur kalbama apie ugnį, neišvertęs į lietuvių kalbą ir neperdavęs „T.Ž.“ skaitytojams. Paklausykite!

***

Ugnis įgalino žmones gyventi urvuose. Be ugnies, kuri juos saugojo, urvas būtų tapęs spąstais. . .

Taip, su ugnies panaudojimu, gimė namų idėja; su namais atsirado židinys, kuris buvo žmogaus pirmasis žingsnis į civilizaciją. Apgyventa patalpa su laiku vedė prie atsitiktinai pasėtų sėklų prieangyje; prie laikymo gyvų gyvulių — iš pradžių gal kaip „žaisliukų“ vaikams; prie vartojimo virimo indų, padarytų, sakykime, iš molio, kurį vaikai vartojo žaisliukams daryti ir kurie sukietėjo, kai buvo palikti netoli ugnies.

Ugniavietė pasidarė susirinkimo vieta dėl ilgų kalbų, planavimo. Vyras, kuris vadovavo medžioklei, nebūtinai buvo vadas šių naktinių vakaronių. Ugnies magiškoje šviesoje vyravo ne raumenys, bet smegenys. Idėjos, vedančios į geresnius gyvenimo būdus, kildavo čia. Čia taip pat buvo pasakų, legendų ir poezijos pradžia. Vyras savo užsiėmimuose girdėjo tik paprastas komandas iš savo vyresniųjų, bet kalbėtojais prie ugnies išreikšdavo

sudėtingesnes mintis, kurios reikalavo daugiau pasakančių žodžių ir frazių. Kalba priėmė naują ir ekspresyvesnę formą. Kasdienė medžioklė pripildė žmonių pilvus, bet laužo šviesoje vykstančios diskusijos praplėtė jų supratimo galias.

Naktis po nakties, metai po metų, šimtmetis po šimtmečio, užburiantis ugnies ratas traukėsi vis toliau ir toliau nuo laukinių žvėrių ir tamsos lauke. Šviesa ir žinojimas tapo sinonimu. Žmogus augo ir jo protas daugiausia progresavo nuo to, ką jis išmoko iš „duoti ir imti“ dialogo, kuris tarnauja kaip galastuvus inteligencijai, vaizduotei, kuriamajai minčiai ir sugebėjimui idėjas paversti žodžiais.

***

Iš Philip van Doren Stern knygos — „Prehistoric Europe“, 1956, psl. 61-62.

***

Senieji lietuviai — pagony — ugnį laikė šventu daiktu. Nors dabar nėra žinomos visos buvusios ugnies garbinimo formos senojoje, pagoniškoje, Lietuvoje, tačiau nemažai šios senosios religijos, papročių yra užsilikę iki šių laikų.

Cituoju dr. J. Balio knygos „Lietuvių tautosakos skaitymai“ ištrauką, kur jis rašo apie išlikusius ugnies garbinimo papročius liaudyje.

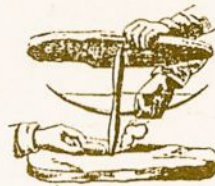
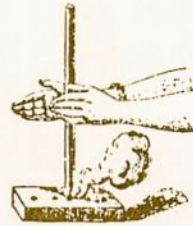
***

Apie mūsų protėvių ugnies gerbimą kronikos ir seni raštai mini gana dažnai. Vienas senas graikiškas šaltinis lietuvius tiesiog vadina „ugnies garbintojais“. (. . .)

Mūsų liaudyje randame įsitikinimų, kad seniau žemėje ugnies nebuvo ir ją atnešęs iš pragaro koks nors paukštis, dažniausiai kregždė, nors tasai žmonijos geradaris paukštis dėl to turėjęs ir pats nukentėti, patsai apsidėginamas. Mūsų kaime dar yra žmonių, kurie žino nupasakoti, kaip seniau piemenys mokėdavę gauti ugnies trindami sausą medį tam tikrose staklėse. Titnago skiltuvai mūsų senosios kartos yra gerai atmenami. (. . .)

Visoje Lietuvoje liaudis ugnį laikė šventu, todėl reikią ją gerbti, gražiai su ja elgtis, pvz., židinyje ar ugniakure vakare gražiai sukaupti anglis, gesinti tik šaltu ir švariu vandeniu, neįžeisti jos ir neteršti, ypač nespjaudyti, nesišlapinti į ją, jos nespardyti ir nemindžioti, nes visa tai esanti nuodėmė. Kas ugnį įžeidžia arba teršia, tas susilauks įvairių bausmių dar gyvas būdamas arba po mirties. Jei ugnį gerbsi, gražiai su ja elgiasi, tai ir ugnis tavęs nebus, nesudegins namų.

Ugnį reikia ne tik gerbti, bet ir ją valgydinti, kitaip tariant, duoti jai aukų. Verdant ant ugnies valgi ir dedant druskos, nereikia jos gailėtis, bet dėti taip, kad nors truputis nubirtų ant ugnies, tai reiškia, kad ugnis visada būtų soti. Kai viralas nusilieja ant ugnies ar druska

Saugok vaikus, kad jie nežaistų su ugnimi. Dar ko gero gali užgesinti.

Iš prancūzų spaudos

iš netyčių ant jos nubyra ir ima spragsėti, reikia sakyti: „Šventa Gobija, būk pasotinta.“ Tėveliai liepė nesigailėti pasotinti ugnelę, sakydami („Nesigailėkit, būsit nuo ugnelės ramūs.“ Šįmet buvo gaisras pas kaimyną, — pasakoja viena suvalkietė, — net mūsų langai įkaito, o vis tik mūsų namai neužsidegė. Pamačius gaisrą arti ar toli, beria į ugnį savo kakalyje ar ugniavietėje truputį druskos, malšindami ugnį ir sako: „Dieve, suramink!“ Tuo būdu parodo artimui savo meilę ir neva perprašo ugnį. Kai yra ant vietvirio užkaistas švarus vanduo ir da jame nieko nėra įmaišyta, tai labai sergsti, kad jis neužvirtų, nes tada iš tos trobos turėsianti būti paaukota žmogaus gyvybė gaisro nelaimės metu. Todėl užkaisdami švarų vandenį visada įdeda truputį druskos, tada užvirimas nieko nepakenksiąs.

Seniau namų ugnį laikydavo židinyje (rytiečiai sako „židinėje“): tai būdavo prie krosnies lyg atskiras prilipintas kampelis, ten būdavo daug pelenų, juose visuomet žėrėdavo anglis, iš kurių ir įpūsdavo į balaną ugnį. Skiltuvo, vėliau ir degtukų, seniau niekuomet nevertodavę krosniai ar žibintui uždegti, juos vertodavę tik rūkoriai. Židinyje ugnis turėjo būti stropiai prižiūrima, kad ji neužgestų, — namų židinio ugnies užgesimas buvo laikomas nelaimės ženklu ir tada tekdavo parsinešti ugnies iš kaimyno. Atėjus parsinešti ugnies, negalima buvo ilgai gailėti, todėl svečiui, kuris nori greit išėiti, ir dabar sakoma: „Ko taip skubinies, ar ugnies atėjai?“

Saugoti namų peleno ugnį buvo namų šeiminingės pareiga. Seniau ištekėdama moteris nusinešdavo į naujus

namus savo ugnies, kurią jai įteikdavo motina. Apie šį paprotį turime žinių jau iš XVI amžiaus. Taip darydavo todėl, kad būtų gera šeiminkė, o kitaip jos gyvenimas su vyru būsiąs nelaimingas. Iš šio papročio kilo ir „Šeimos židinio“ pavadinimas, kai kalbama apie vedusius.

Apie 1690 m. Praetorius rašė, kad nadržavęs moteris, vakare sukaupdamas ugnį, kalbėdavusios: „Šventa Ponyke (Ugnele), aš tave gražiai palaidosiu, kad nepapyktumei.“ Petras Kriaučiūnas 1897 m. atspausdino keturias maldeles iš Suvalkijos, kurių viena yra tokia: „Šventa Gabija, būk rami ant vietos.“

(. . .) Kiti ugnį taip pagerbdavo: Kai įkasa žarijas duobėn, pastato katiliuką švaraus vandens ir sako: „Ugnele, pasmaudyk, atilsėk!“ Tada niekad os tų namų ugnis nedegina (Tverečius).

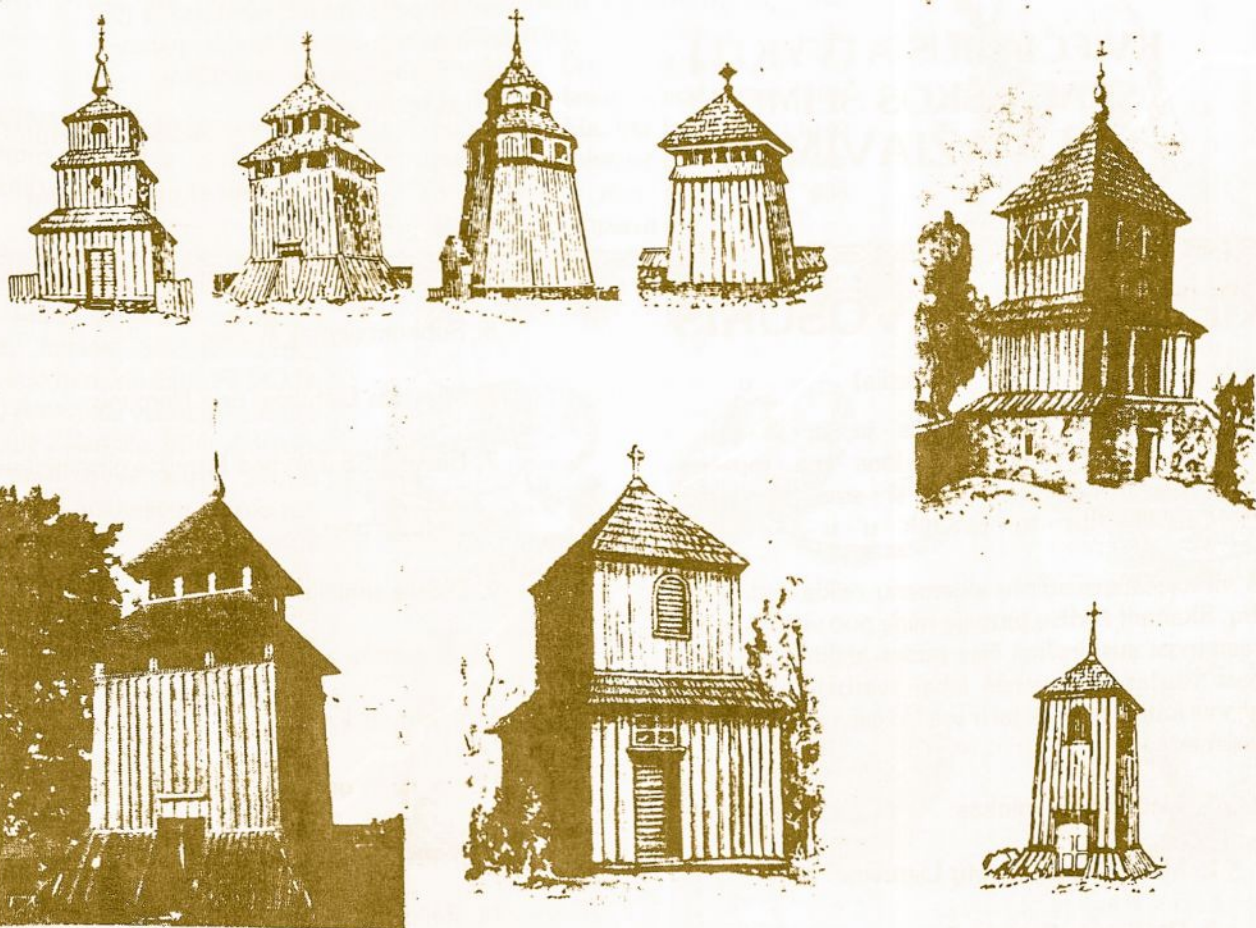
(. . .) Visoje Lietuvoje yra gerai žinomi ugnies vardai: Gabija arba Gobija ir Gabieta bei

įvairios šių vardų išvestinės formos. Tie vardai yra kilę iš žodžio „gaubti“ arba „gobti“ (plg. maldelės išsireiškimą „sugobta gobėk“): (. . .) Vėliau (. . .) ugnies globa buvo priskirta visai eilei šventųjų: pirmoj eilėj šv. Agotai, toliau šv. Florijonui ir šv. Laurynui.

Atrodo, kad Gabijos vardu buvo vadinama ne viena kokia visur esanti ugnies dievystė, bet kiekvienas namas arba šaima turėjo savo ugnies deivę, kaip savotišką tos šeimos globėją bei užtarėją. Užtat ir ugnies vardai gana įvairuoja arba tiesiog sakoma, kad ugnis turi daug vardų, o gaisro metu teisingai atspėjus tos ugnies vardą, gaisras užgęsta, nes atspėjus jo vardą, demonas netenka savo galios.

(Iš Dr. J. Balio „Lietuvių tautosakos skaitymai“, išl. „Patria“, Tuebingene, 1948 m.)

***

Lietuvoje prie bažnyčių buvo statomos varpinės. Čia matote keletą medinių varpinių. Kai kurios jau išnykę nes medis nėra patvari medžiaga.

KVIEŠLYS

LIETUVIŲ SKAUTŲ SĄJUNGA

SKAUČIŲ SESERIJA

SKAUTŲ BROLIJA

ASS

KVIEČIA JUS ATVYKTI Į
SKAUTIŠKOS ŠEIMOS
SUAŽIAVIMĄ

Suvažiavimą organizuoja Skautininkų, Skautininkų ir Židiniečių skyrių vedėjai. Taip pat yra kviečiami Akademinio Skautų Sąjūdžio nariai.

Tuo pačiu laiku; Vyresnių skaučių, Skautų vyčių, Gintarių ir Jūrų budžių skyrių vedėjai ruošia savo jaunų narių suvažiavimą. Jie turės atskirą programą.

Suvažiavimas įvyks 1992 metais gegužės mėn. 23-25 dienomis „Dainavos“ stovyklavietėje, (Detroit ruože) 15100 Austin Rd., Manchester, Mi. 48158.

Norintieji gauti daugiau informacijų, kreipiasi į savo šakų skyrių vedėjus.

Visi suvažiavimo dalyviai atsiveža išvežinę ir darbo uniformas.

Laukiame visų atvykstant į šį svarbų, prieš Jubiliejinę stovyklą (93), suvažiavimą. Savo idėjomis, patarimais, pasitarnausite skautiškos veiklos tęstinumui.

Budėkime kartu!

Suvažiavimo skyrių vedėjai

SKIEMENŲ GALVOSŪKIS

Paruošė ps. Petras Veršelis (Vokietija)

a - ais - di - do - for - gai - i - in - is - ja - ja - ja - ja -
jab - kai - kis - la - lat - lė - li - li - lons - ma - mo - na -
ni - nin - pa - re - riai - rius - ru - si - sma - stan - sto -
te - tei - tis - tis - tis - to - to - tūk - u - u - vi - vyk - zi

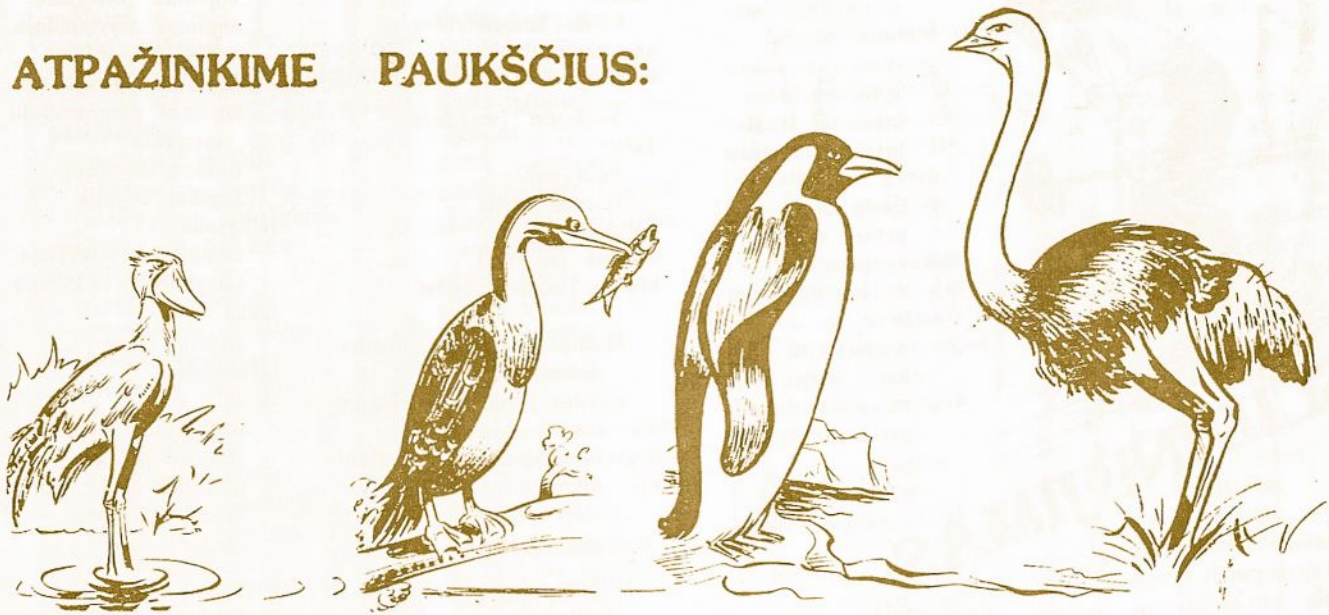
Iš viršuje atspausdintų skiemenų reikia sudaryti 16 žodžių. Skaitant žodžių pirmąją raidę nuo viršaus žemyn ir prasmingai suskirsčius šias raides atskirais žodžiais, gaunasi vardas ir pavardė labai svarbios asmenybės lietuviams katalikams — tai ir yra šio galvosūkio galutinis sprendimas.

1. Lietuvis kalbininkas
2. Miestas šiaurės rytų Lietuvoje
3. Didžiausia Sovietų Sąjungos respublika
4. Buvęs Vokietijos rajono skautų leidinys

5. Subkontinentas Azijoje
6. Miestelis Lietuvoje prie Nemuno
7. Buvęs LSS Tarybos Pirmijos pirmininkas
8. Lietuvis poetas
9. Didelis skaičius
10. Skautiška apranga
11. Lietuvos kaimynas
12. Jaunimo organizacijos žurnalas
13. Senoviškas vardas
14. Reikšminga tauta viduramžiais
15. Valstybė pietų Europoje
16. Skautiškas užsiėmimas vasarą

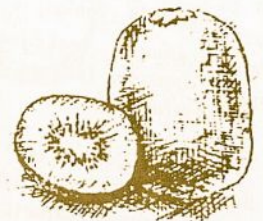
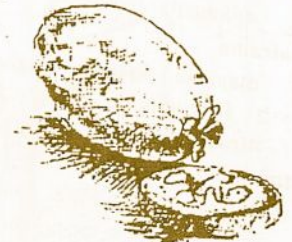
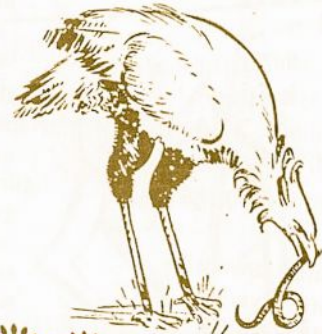
ATPAŽINKIME PAUKŠČIUS:

UŽDAVINYS: Atpažinkime vaisius ir jų skonį ir spalvą (galima čia nuspalvoti!)

Atsakymai: Pirmoje eilėje iš k.: **KARAMBOLA** yra geltonas šiltų kraštų vaisius, perpjovus panašus į žvaigždę, kartais saldus, kartais rūgštus, ir jo nereikia lupsti. **FEIJOJA** irgi Pietų Amerikos vaisius, atsiradęs per Naująją Zelandiją. Būtinai nulupti, nes žalia žievė karti. Skonis maždaug tarp ananaso ir vynuogės. **JIKAMA** yra į ropę panašus šakniavaisis, kurį reikia nulupti. Skonis kaip riešuto, turi daug vitaminų. Antroje eilėje: **ČAJOTAS** skoniui panašus į moliūgą, tamsiai žalias, valgomas virtas arba žalias. **DUONMEDŽIO** vaisius žalias ir kietas (tada reikia nulupti ir virti. Jeigu minkštas — galima tiesiai valgyti. **KIVIS** seniau buvo kiniškasis agrastas. Iš lauko ir viduje žalias. Galima nulupti arba perpjauti pusiau ir šaukščiuku kaip virtą, kiaušinių valgyti.

šalia piešinėlio parašyk paukščio pavadinimą iš šių: strutis, pingvinas, kormoranas, sekretorius, klumpiasnapis. Du paukščiai neskrenda — vienas labai greitai bėga, kitas puikiai plaukia. Du snape laiko savo pietus (ar vakarienę), kurių vienas neria giliai į jūrą žvejoti. Ar gali atpažinti klumpiasnapį?

SLIDINĖJIMAS

akiniai

apsauginiai akiniai
Alpių dvikovė=kalnų dvikovė
žr. dvikovė

apkaustai

kalnų slidžių apkaustai
kieli apkaustai
lenktyniniai apkaustai
minkšti apkaustai
slalomo slidžių apkaustai

turistiniai apkaustai
apkaustų įtvaras
apkaustų lankelis
apkaustų laužtukas
apkaustų skiauterė
apkaustų spyruoklė
apkaustų trosas

atrama

atramos pasipriešinimas
(spaudimui)

atramos plotas

atraminė reakcija

dinaminė atraminė reakcija

statinė atraminė reakcija

atraminės reakcijos kryptis
atraminės reakcijos pridedamasis taškas

atsispyrimas

aukštis

aukščio skirtumas

batai

lenktyniniai batai
slalomo batai
šūolių batai
turistiniai batai

bazė

slidinėjimo bazė
briauna (slidės)
išorinė briauna
vidinė briauna
briaunos lakštelis
briaunų tvirtinimas

derva

beržo derva
pušies derva

dervavimas

slidžių dervavimas

dirželis

anpirštinis dirželis
bato kelties dirželis
skersinis dirželis
užkulnio dirželis

dvikovė

kalnų dvikovė
norvegų dvikovė

dvižingsnis

pakaitlinis dvižingsnis

vienalaikis dvižingsnis

estakada

etapas

estafetės etapas

figūros

gyvatėlė
įstrižainė
koridorius
seglukas
slalomo figūra
trikampis
vertikalė
figūrų derinys

firnas

galinis

galinio paskyrimas

griuvimas

priverstinis griuvimas

inventorius

slidininko inventorius
inventoriaus priežiūra
inventoriaus laisymas

įsibėgėjimas

įsibėgėjimo nuokalnės kreivė
įsibėgėjimo nuokalnės tiesioji

įtūpstas

nusileidimas įtūpstu

Jėga

aerodinaminė jėga
oro pasipriešinimo jėga
reaktyvinė jėga
stabdomo jėga

kalnas

kalno komendantas

kamščiamedis

kauburys

kauburio įveikimas

keltis

bato keltis
lelenos keltis

keltuvas

kėtoklė (spyrius)

kliūčių įveikimo būdai

kliūties įveikimas nusileidžiant įtūpstu

kliūties įveikimas nušokant šonu

kliūties įveikimas slystant skersai

kliūties įveikimas užšokant

kliūties perėjimas laipteliais

kliūties perlipimas pasisukant

kliūties peršokimas šonu

kliūties peržengimas

kliūties peržengimas šonu

kliūties peržengimas tiesiai

kliūties peržergimas

pralindimas pro kliūtį

prašliaužimas pro kliūtį

koja

atraminė koja
mojamoji koja
pasispiriamoji koja
mojamosios kojos perkėlimas

komandos

„ant slidžių stoki!“

„grupe, paskui mane marš!“

„grupe, stoki!“

„mostu kaire (dešine)

aplink!“

„slides ant peties!“

„slides nuimk!“

„slides po pažasčiai!“

„slides suriški!“

„slides žemyn!“

„žingsneliais dešinėn (kairėn)!“

komandos vykdymas

kontrolierius

kontrolinė linija

kopimas

įžambusis kopimas
kopimas eglute
kopimas laipteliais
kopimas pakaitliniu dvižingsniu

kopimas puseglute
kopimas slystamuoju žingsniu
kopimas zigzagu
kopimas žengiamuoju žingsniu
tiesusis kopimas
kopimo kryptis

laikysena

šulininko laikysena
taisyklinga laikysena

lakas

slidžių lakas

lakavimas

lazda

lenktyninė lazda
slalomo lazda
turistinė lazda
lazdos antgalis
lazdos kilpa

lenktynės

estafetinės lenktynės
lenktynės slidėmis
paprastos lenktynės
patrulių lenktynės
taikomosios lenktynės
lenktynių nuotolis

lenktynininkas

mėginimas

antrasis mėginimas
pirminis mėginimas
mokymo aikštelė

nuokalnė

dirbtinė (veleninė)
nuokalnė
ilga nuokalnė
įsibėgėjimo nuokalnė
mokomoji nuokalnė
nestali nuokalnė
nusileidimo nuokalnė
priešpriešinė nuokalnė
stati nuokalnė
tiesi nuokalnė
trumpa nuokalnė
vidutinė nuokalnė

nuotolis

ilgas nuotolis
trumpas nuotolis
varžybų nuotolis
nuotolio įveikimas
nuotolio matavimas
nuotolio viršinininkas
nuotolio sužymėjimas
nebaigti nuotolio

nusileidimas

bandomasis nusileidimas
greitasis nusileidimas
įžambusis nusileidimas

paklotas
pasalų veiksmai
 pasalų veiksmai slidėmis

pasispyrimas
 pasispyrimas koja
 pasispyrimo pradžia
 pasispyrimo užbaigimas

pašliūžos žr. slidės

paviršius
 eiginis paviršius
 slystamasis paviršius
 šoninis paviršius
 viršutinis paviršius

posūkis
 pilnas posūkis
 posūkis į nuokalnę
 posūkis iš pusplūgio
 posūkis iš pusplūgio remiantis lazda
 posūkis įtūpstu
 posūkis vietoje
 posūkis žingsneliais
 posūkis žingsneliais aplink slidžių paskuigalius
 posūkis žingsneliais aplink slidžių pirmagalius

pratimai
 parengiamieji pratimai

rikiuotės pratimai
 specialūs parengiamieji pratimai

taikomieji pratimai

raizytumas
 vietovės raizytumas

sankaba
 apkaustų sankaba
 skellinė sankaba
 vientisinė sankaba
 sankabos kapliukai

skardis
 skardžio įveikimas

skridimas
 skridimo fazė

slalomas
 slalomas- „gigantas“

slalomininkas
 slalomininko apranga

slidė
 daugiasluoksnės slidės
 išorinė (vidinė) slidė
 kalnų slidės
 lenktyninės slidės
 medžioklinės slidės
 slalomo slidės
 slystamosios slidės
 šuolių slidės
 turistinės slidės

slidės paskuigalis

slidės pėdos aikštelė
 slidės pirmagalio užlenkimas

slidės pirmagalys
 slidės vidurio išlinkis
 slidžių atotrūkis (nuo sniego)

slidžių rogės
 slidžių stovas
 slidžių surišimas

slidžių trintis

slydimas
 dviatraminis slydimas
 vienatraminis slydimas
 slydimo koeficientas

slidinėjimas
 kalnų slidinėjimas
 slidinėjimo mokymas
 slidinėjimo rūšys
 slidinėjimo stotis

slidininkas

slidininkas-lenktynininkas
 slidininkas-šuolininkas
 slidininko kepuraitė
 slidininko kostiumas
 slidininko pirštinės

slysti
 slysti slidėmis

sniegas
 apledėjęs sniegas
 aplirpęs sniegas
 birus sniegas
 kristalinis sniegas
 lipus sniegas
 miltinis sniegas
 senas sniegas

sniegplute

aptirpusi sniegplutė
 supustyta sniegplutė

spindulys

tramplino spindulys
 spindulio įveikimas

stabdymas

kombinuotas stabdymas
 mojamąsios kojos stabdymas
 stabdymas lazda
 stabdymas lazdomis iš šono
 stabdymas lazdomis tarp slidžių
 stabdymas leidžiantis
 stabdymas plūgu
 stabdymas pusplūgiu
 stabdymas skersu slydimu

stalas

tramplino stalas
startas

bendras startas
 pavienis startas
 porinis startas
 starto aikštelė
 starto intervalas
 starto teisė

Žiogų termometras

Gamtos žinovas Oliver Metzger, kelių knygų autorius sako, kad žiogai beveik tiksliai nusako oro temperatūrą. Patikrinkite iškyloje:

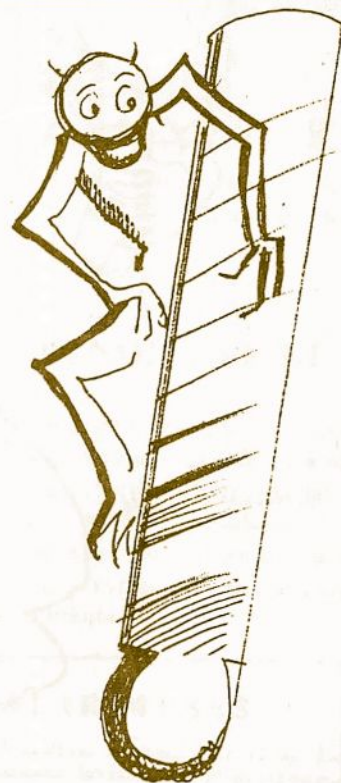
Vadovė pasiima laikrodėlį ir su iškylautojomis ieško žiogų, kuriuos galima rasti pievoje, sausesnėje žolėje ar pagrioviuose.

Suradusios žiogą, suskaičiuokite kiek kartų jis čirpia per minutę. Atimkite iš to skaičiaus 40, padalinkite iš 4 ir pridėkit 50. Gausite Fahrenheito temperatūrą.

Pvz.: žiogas čirpia 60 kartų per minutę. Iš 60 atėmus 40 yra lygu 20. 20 padalinus iš keturių bus 5. Prie penkių pridėjus 50 gausim 55 l. F. (60-40=20; 20:4=5; 5+50=55)

Pušų ar eglių kankorėžių (gurgučių) barometras

Sakoma, kad kankorėžiai prieš lietų užsidaro, o artinantis sausam orui — atsidaro. Patikrinkite!

KAI ARMONIKA UŽGROJA
VISI ŠOKA, RANKOM PLOJA.
VISI TRAUKIA LINKSMA DAINA,
MUZIKANTAS KAI ATEINA.

NUSPALVOKITE

Tutu, vaidone

MANO SKAUTIŠKI JAUSMAI

1. Skautiškame renginyje, sueigoje, aš jaučiuosi: _____
2. Kad esu skautė/ skautas, aš jaučiuosi: _____
3. Kaip skautų tarpe į mane žiūri, aš jaučiuosi: _____
4. Apie vyresnius vadovus/ es, aš jaučiuosi: _____
5. Norėčiau, kad būtų daugiau skautiškos veiklos: _____
6. Norėčiau, kad mane labiau brangintų, vertintų: _____
7. Norėčiau naudingesnių skautiškų užsiėmimų: _____
8. Norėčiau, kad mane išrinktų/ pakviestų prisidėti: _____
9. Skautų/ skaučių tarpe jaučiu nuoširdžias pastangas ugdyti skautišką lietuvišką dvasią: _____
10. Skautavimas man naudingas ir padeda kasdieniame gyvenime vykdyti savo įžodį ir įstatus: _____
11. Man stovykla reikšminga ir naudinga: _____
12. Mūsų tunte skautų vyčių/ vyr. skaučių užsiėmimai ir programos yra vertingos. _____
13. Kad tuntas ir s.v./ vyr.sk. būrelis tobulėtų, aš siūlau: _____

	teigiamai	neutraliai	neigiamai
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			

Vyriausia skautininkė v.s. Birutė Banaitienė ir v.s. Danutė Keršienė.

VYRESNIŪJŲ BENDRA VEIKLA

Skautai vyčiai, vyresniosios skautės, gintarės ir budžiai, kaip ir akademikai skautai ir skautės, yra mūsų vyresnis jaunimas. Neretai vietovėse ar plačiau šis skautiškas jaunimas nori išvystyti tobulesnę veiklą būreliuose ir taip pat bendrai — mišriai. Šios lentelės ir klausimai gali padėti bendrą vyresniojo jaunimo veiklą tvarkingai išplanuoti ir sumaniai vykdyti.

KAI EISIU Į STOVYKLĄ...

Zaidėjų skaičius: skiltis. Amžius: nuo 12 m. Zaidimo vieta: kambarys. Zaidimas lavina: sumanumą.

Visi žaidėjai sėdi ratu. Kas nors pradeda: „Kai eisiu į stovyklą, pasiimsiu arbatos“. Jo kaimynas iš kairės turi pakartoti sakinį, pridėdamas jo gale dar kokį žodį, kuris prasideda sekančia abėcėlės raide B, ir taip toliau. Kiekvienas žaidėjas iš eilės kartoja tai, jau kas buvo pasakyta, pridėdamas dar vieną žodį, kuris prasideda eiline abėcėlės raide. Žaidėjas, neradęs reikalingo žodžio, duoda uždėlį.

VORAI IR MUSĖS.

Zaidėjų skaičius: 2—3 skiltys. Amžius: per 12 m. Zaidimo vieta: 1/4 qkm miško. Zaidimas lavina: akį ir pastabumą.

Viena skiltis — vorai pasislepia miške. Zaidimo ploto ribos aiškiai žinomos visiems žaidėjams. Už ribų išeiti draudžiama. Kita — musių — skiltis po 20 minučių eina ieškoti vorų. Jei vorų neranda per paskirtą laiką, jie laimi. Musių pamatytas voras iš-eina iš žaidimo. Voras, pamatęs musę, užsirašo jos pavardę.

VYDŪNO FONDAS 1991 METUS BAIGIANT

Žengiamo į 40 metų Vydūno fondo veiklos sukaktį. Kovo mėnesyje tai atžymėsime, bet darbai patys už save kalba. Pagalbos ranką ištiesėme 200 lietuviams studentams, jiems išmokėjome 173,367 dol. Lituanišką studijuojantieji gavo 48 stipendijas 34,762 dol. sumoje. Daugelis jų yra gerai išitvirtinę savose profesijose ir lietuviškoje veikloje. Mūsų išmokėjimai, sukaktį švenčiant, bus jau peržengę 500,000 dol. sumą!!! Ir visa tai daugiausia iš kalėdinių kortelių platinimo pelno.

Knygų leidimas nuolat sunkėja, bet vis . randame reikalinga svarbias knygas leisti žemomis kainomis. Viso jau išleidome 10 knygų ir 2 knygas kartu su kitomis leidyklomis.

Kiti negalutiniai išmokėjimai yra: organizacijoms 27,000 dol., premijoms 13,000 dol., įvairiems leidiniams 86,000 dol., knygoms 85,000 dol., administracijai 45,000 dol. Padidės ir paskolų suma 15,000 dol. Norintieji gauti pilną apyskaitą parašykite mums ir mes ją išsiųsime 1992 metų pradžioje.

Šiomet paskyrėme 14-tą Vydūno fondo metinę premiją, kuri teko gerbiamam Lietuvos A.T. pirmininkui prof. Vytautui Landsbergiui. Žymuo ir 5,000 premija bus jam įteikta Vilniuje. Tai pirmas toks išėivijos pripažinimas asmens, kuris ryžtingai vedė nelygią kovą dėl Lietuvos Nepriklausomybės atgavimo.

Rėmėme ir kitaip lietuvius studentus. Jau antri metai vasaros atostogų metu apmo-

kame studentų darbus Lietuvos Ambasadoje Washingtone. Duodame ir kitokius vasaros darbus studijuojantiems.

Saugome ir remiame Vydūno palikimą. Apmokėjome jo kapo nuomą ir priežiūros išlaidas. Dabar tuo rūpinsis Lietuvos vyduniečiai. Palaikai spalio mėn. 19 d. galutinam atilsui buvo perkelti prie Rambyno, į Bitėnų kaimo kapines.

Visas Vydūno fondo operacijas atlieka valdyba. Paskolos yra skirstomos 5-6 kartus per metus. Valdybos darbą prižiūri

fondo Taryba ir visą atskaitomybę kiekvieneriais metais kruopščiai tikrina Revizijos komisija. Vydūno fondas yra tvirtose rankose.

Širdingai dėkojame Jums, mieli Vydūno fondo Rėmėjai, už paramą praityje ir tikimės Jūsų paramos ateityje Rėmėjams jau pasiūsti kalėdiniai atvirukai, kuriuos sukūrė dail. Ada Sutkuvienė ir dail. Zita Sodeikienė. Esame dėkingi Joms už tai.

Vytautas P. Mikūnas
Valdybos pirmininkas

Leonas Maskaliūnas
Tarybos prezidiumo
pirmininkas

PLANUOJAMAS SKAUTININKŲ SUAŽIAVIMAS

Gvildenimui naujų idėjų ir pasiruošimui besikeičiančioms mūsų veiklos aplinkybėms Lietuvai laisvę atgavus, 1992 m. gegužės 23-25 dienomis „Dainavos“ stovyklavietėje, netoli Ann Arbor, Michigan, šaukiama LSS skautininkų, -ių suvažiavimas.

Šis suvažiavimas, pasitarus su LSS Tarybos pirmininku, LS Seserijos Vyriausia skautininke ir LS Brolijos Vyriausiu skautininku, pavesta organizuoti LS Brolijos ir LS Seserijos skautininkų, -ių skyrių vedėjams, talkinant Seserijos židiniečių skyriaus vedėjai. Suvažiavime kviečiami dalyvauti ir Akademinio Skautų sąjūdžio nariai.

Suvažiavimą globoti ir jį administruoti sutiko s. Juozas Orentas. Talkinant Detroito lietuvių skautijai ir kitiems talkininkams.

Rengėjai — LSS ir LSB skautininkų skyrių vedėjų numatyta programa bus skelbiama skautiškoje spaudoje. Kviečiama pranešimus sekti, o savo patarimais ir siūlymais kreiptis į skautininkų skyrių vedėjus: s. Vidą Jankauskienė, 8414 89 St., Woodhaven, NY 11421, vs fil Antaną Paužuolį, 7039 So. Maplewood Ave., Chicago, IL 60629, s. Vandą Zelenienę, 19419 Lanrak St., Reseda, CA 91355, suvažiavimo administratorių s. Juozą Orentą, 26808 Simone St., Dearborn Hts., MI 48127. Tel. 313-274-4136. Jam siunčiami registracijos lapai su dalyvavimo mokesčiu.

Visi kviečiami suvažiavimo laiką pasižymėti savo kalendoriuose ir ruoštis jame dalyvauti.

„Kernavės” tunte naują paskautininę Lindą Gehrt po įžodžio sveikina vs Nijolė Užubalienė ir Lindos mama vs Rūta Daukienė.

Sveikinam sesė Halina, apdovanotą Geležinio Vilko ordinu. Iš k. — vs. Joana Krutulienė, vs Halina Plaušinitienė ir vs Nijolė Užubalienė.

Nuotr. A. Martienės

STAIGMENA PAS „VERPSTES”!

1991 metus „Kernavės” tunto „Verpsčių” būrelis baigė linksma kalėdine sueiga gruodžio 9 d. pas sesė Nijolę. Tradicinei dainai nuskambėjus, sesės verpstės „nusiskynė” po „kalėdinuką” nuo ankstyvos eglutės, pasidžiaugė, kad būrelio pirktą

ir Lietuvos skautėms skirta palapinė adresatą pasiekė dar stovyklavimo metu ir kad gerasis Kalėdų darbelis, auka Skautybės fondui, jau perduota.

Pagaliau! Maloniausia visų metų staigmena „Verpstėms” ir visam „Kernavės” tuntui: sesė

Halina Plaušinitienė apdovanota Geležinio Vilko ordinu! Valiavimai, sveikinimai, „Ilgiausių metų” aidai! Visos sesės buvo maloniai nustebintos, tačiau labiausiai — pati sesė Halina, nauja „Kernavės” tunto Geležinio Vilko Dama. Visos kernavietės džiaugiasi, kad sesės Halinos skautiškas gyvenimas ir ilgametė skautiška veikla buvo tinkamai įvertinta ir atžymėta aukščiausiu LSS žymeniu.

„Verpsčių” sueigoje dalyvavo ir tunto kapelionas, v.s. J. Vaišnys, S.J., ir v.s. Irena Kerelienė, todėl sesės turėjo puikią progą pasidžiaugti dviem Geležinio Vilko Damom ir vienu Geležinio Vilko Kavalierium! O trečioji Geležinio Vilko Dama — v.s. O. Siliūnienė-Mamunėlė, „Verpsčių” sueigose visada „dalyvauja” savo mieliais laiškais.

Malonios staigmenos nudžiugintos, verpstės rinkosi prie gausiais suneštiniais Kūčių valgiais apkrauto stalo, ant kurio jau degė žvakės tradicinėje „Kernavės” žvakidėje. Po kalėdinės kapeliono maldos ir būrelio vadovės linkėjimų, sesės pasidalino plotkele ir vaišinosi.

Su kapelionu v.s. Vaišniu gyvai padiskutavusios dabartiniais politiniais-religinius Lietuvos klausimais, pagiedojusios kalėdines giesmes, „Verpstės” skirstėsi su linkėjimu viena kitai:

„Žibėk, žėrėk tu, skautiška ugnele,

Daug metų šildanti mums

širdis ir rankas,

Ir šviesk toliau, ir rodyk tiesų kelią

Į Dievą, Artimą, į Lietuvos lankas...”

Verpstė

VYDŪNAS GRĮŽO

Detmoldo mieste — Vokietijoje, toli nuo pavergtos Tėvynės, bet neabejodamas jos laisvės ryto aušra, 1953 m. vasario 20 d. užmerkė akis Vyrius Storasta-Vydūnas, didus Lietuvos sūnus, mąstytojas, kūrėjas. Buvo Jis taip pat ir Akademinio Skautų Sąjūdžio Garbės Narys.

Lietuvos Respublikos kultūros ir švietimo ministerijos ir Vydūno draugijos iniciatyva, buvo pradėta rūpintis Vydūno vardo įamžinimu ir Jo palaikų pargabenimu į laisvą Lietuvą,

Su pasididžiavimu galime šiandien taip pat dėkoti ir mūsų Vydūno Jaunimo Fondui — jo ilgamečiui pirmininkui v.s. fil. Vytautui Mikūnui, kurio tiesiogiu rūpesčiu iki to laiko buvo finansuota Vydūno kapo Detmolde priežiūra, bei užmegzti artimi santykiai su Vydūno draugija ir jos pirmininku Vaciu Bagdonavičiumi.

Ir taip, po trisdešimt aštuonių ilgų metų, 1991 m. spalio 17 dieną prie Lazdijų buvo iškilmingai sutiktas atgabenas karstas su Vydūno palaikais, palydėjimui į amžiną poilsio vietą Rambyno papėdėje, seniosiose Bitėnų kapinaitėse.

Po pamaldų Vydūno palaikai vežami prie Rambyno, kur karstas nešamas į kalną uniformuotų Lietuvos karių, lydint organizacijų vėliavoms, atsto-

vams. Nuo pat slėnio iki pat kalno viršaus platus lydinčiųjų ratas. Aukure suliepsnoja ugnis. Nuskamba „Kūlgrindos“ ansamblio atliekamos, kanklių palydimos senosios lietuvių dainos-giesmės. Žodis Vydūno atminimui...

Paskutiniajam atsisveikinimui šilutiškis Saulius Sabonis kviečia Aukščiausios Tarybos pirm. Vytautą Landsbergį, Vydūno draugijos pirm. filosofą Vacį Bagdonavičių, poetą Kornelijų Platelį, Vydūno giminaitį Jurgen Storastą, Vydūno jaunimo fondo bei Skautijos vardu — Stefą Gedgaudienę, ir evangelikų vyskupą Joną Kalvaną. Po apeiginių religinių giesmių, duobė pridengta ir... netrukus iškilo gėlėmis nuklotas naujas kauburėlis su kukliu mediniu paminklu — krikštu: „Czon ilsis ramybėj VYDŪNAS 1868.III.22— 1953.II.20. Lietu-

vos himnas nubangavo širdimis ir medžių viršūnėmis...

Daug liko dar neskubančių skirstytis, nors vakaro prieblanda buvo čia pat. Beveik galėjai pažodžiui girdėti erdvėje aidinčius Vydūno žodžius: „Mes Lietuvos vaikai stovėsime viensirdžiai. Tvirta dora, rankoj ranka visi už Lietuvą, Tėvyne Lietuvą...”

Kalbėdamas apie Vydūną fil. V. Bagdonavičius sakė: „Prieš akis — dar ilgas Vydūno sugrįžimo į mūsų protus, širdis, sielas kelias, daug ilgesnis negu nuo Detmoldo iki Rambyno”. Tačiau jau tie pirmieji žingsniai užtikrino Vydūną neabejotinai liksiant gyvu, nemariu savo Tautoj! Žingsniai nuo Detmoldo iki Bitėnų kauburėlio, Šilutės orus pajėgumas susiklausyme, tyli bet užtikrinta pakaita net spragos prielaidai, vaišingų namų atviros durys — buvo apraiška gilios istorijos, turtingos ir daugiažiedės tautos kultūros — kūlgrinda jos išsilaikymui, fakelas nesvyruojančios vilties...

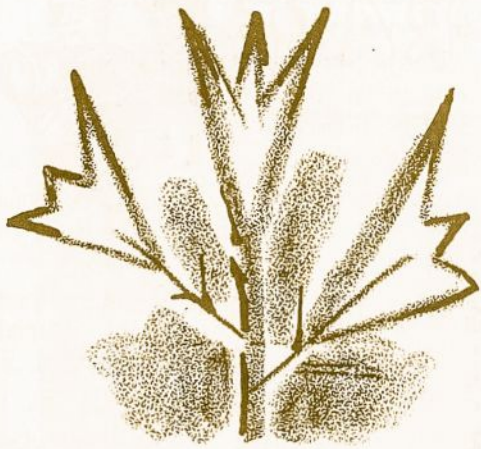
v.s.t.n. Stefa Gedgaudienė

Lietuvos kariai sargyboje prie Vydūno kapo duobės Bitėnuose, š.m. spalio 19 d.

Nuotr. Z. Putilovo

SKAUTIJA IR GYVENIMAS

Priklausau kelioms organizacijoms, bet ta, kuri mane daugiausiai veikia yra skautų organizacija. Skautija turi daug įtakos asmens charakteriui. Nejmanoma dalyvauti sueigose ir stovyklose, o paskui važiuoti namo ir būti visiškai skirtingu žmogumi negu esi skautų tarpe. Skautijos ideologija tampa tavo asmenišku tikėjimu, morale ir pasaulėžiūra.

Kai įstojau į skautų organizaciją, mano tikslas buvo pabendrauti su lietuviais, užmegzti draugystes, ir daugiau sužinoti apie tėvynę. Linksmi dalyvaudavau įvairiuose susirinkimuose, buvo smagu pabūti su draugais ir draugėmis, ir ypatingai

man patikdavo stovyklauti. Bet, iš lėto, pradėjau truputį daugiau galvoti apie rimtesnę skautijos reikšmę, ne tik apie pasilinksminimą.

Du įvykiai pagilino mano supratimą apie skautybę. Pirmasis atsitikimas buvo tautinėje stovykloje 1988 metais. Vieną dieną nuvykome į tokią gražią, tylią vietą, ir ten buvo vedamos diskusijos. Vadovė išdalino lapelius su skaučių įstatais; reikėjo save įvertinti pagal tuos įstatus. Keliose srityse nelabai aukštai save įvertinau. Tai buvo pirmas kartas, kada galvojau apie save kaip apie tikrą skautę ne tik kaip apie mergaitę, kuri priklauso tai organizacijai. Nutariau kad, būdama skautė, turėčiau turėti tuos ypatingus bruožus, apie kuriuos kalbama skaučių ideologijoje. Tad, pradėjau galvoti, kad skautija yra dalis manęs, ir turėčiau bandyti tuos įstatus kasdien įgyvendinti.

Antrasis įvykis, kuris pakeitė mano supratimą apie skautybę buvo prieš du metus, kai to laiko vyriausia skautininkė Stefa Gedgaudienė aplankė mūsų rajoną. Po vieno susirinkimo, ji pakvietė mergaites, kurios norėjo dalyvauti Gintaro-Ažuolo programoje, su ja susėsti ir pakalbėti. Atsimenu, kad ji mums labai rimtai pakalbėjo apie skautiją ir tą programą, kurią buvome pasiryžusios atlikti. Man labiausiai prisimena, kai ji mums pasakė: „Skautavimas nėra žaidimas“ su tokiu stipriu nusistatymu. Tas nasisakymas manyje įžiebė norą būti geresne skaute ir bandyti, kiek įmanoma, veikliau dalyvauti su skautais.

Dabar, truputį pabrendusi, turiu savo asmenišką ideologiją tvirčiau suformuotą. Stengiuos būti tiesi, sąžininga, darbšti, kreipti dėmesį į svarbesnius reikalus, ir bendrai, būti geru žmogumi ir skaute. Nors kartais suklystu, tą prisipažįstu. Man rodos, kad yra svarbu stengtis save gerinti. Taip pat, kadangi jaunesnieji žiūri į vyresnius, tai noriu jiems būti pavyzdžiu, noriu užtikrinti, kad

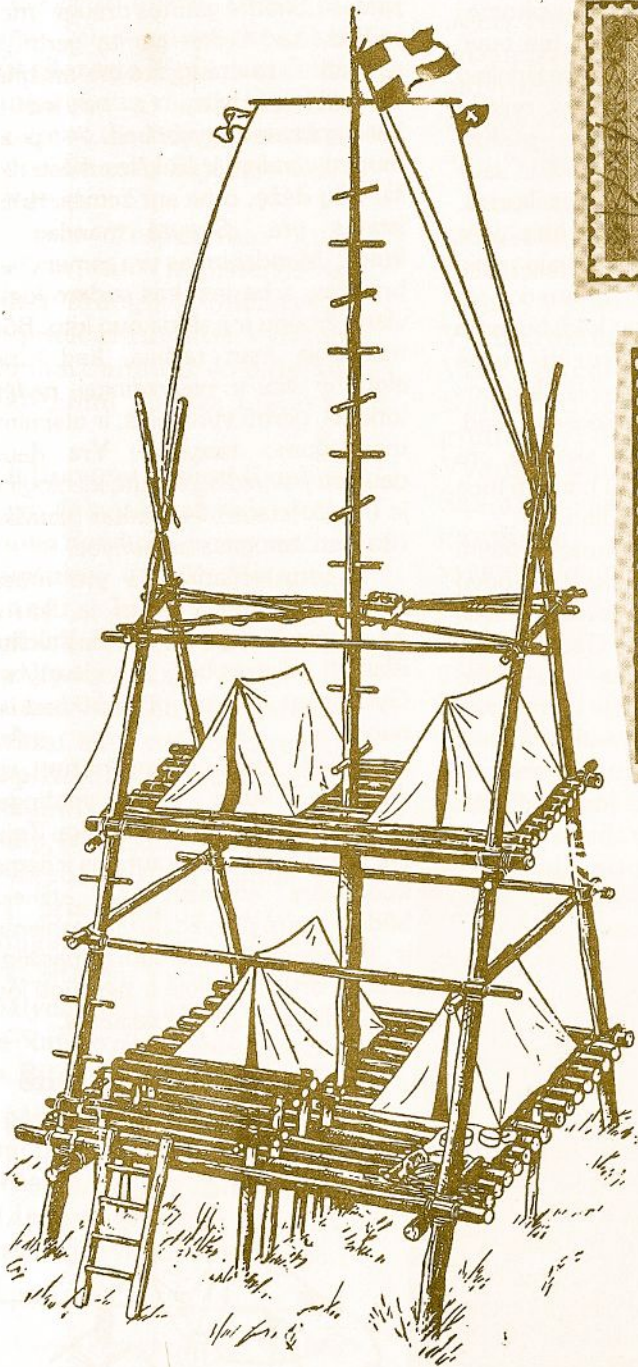
jaunesnieji norėtų tęsti skautų tradicijas. Būti skaute yra nuolatinis darbas — negali kartais būti skaute ir kartais — ne, nes esi skautų organizacijos narė. Ideologija turėtų turėti įtakos kasdieniniuose veiksmuose ir mintyse. Pavyzdžiui, įstatas „Skautė gamtos draugė“ man reiškia, kad reikia gamtą gerbti ir saugoti — ta draugystė yra amžina. Todėl reikia tą vykdyti kasdieniniame gyvenime — pvz.: taupyti vandenį ir šiukšles mesti tik į šiukšlių dėžę, o ne ant žemės. Kitas įstatas yra „Skautė mandagi ir kukli“. Mandagumas yra asmenybės bruožas, arba tas, kas sudaro kiekvieną žmogų ir jį skiria nuo kito. Būti mandagia man reiškia, kad turiu elgtis gražiai ir pavyzdingai, padėti kitiems, gerbti vyresnius, ir atsiminti mandagumo taisykles. Yra daug daugiau pavyzdžių skautų ideologijoje (ne tik įstatai), bet viskas panašiai rišasi su žmogaus asmenybe.

Skautų organizacija yra mūsų šeima — užaugame su ja, kartu gyvename ir siekiame bendrų tikslų: išlaikyti lietuvių ir skautybę. Gyvenimas be jos būtų liūdnas ir nuobodus. Skautų tarpe galiu pasidalinti mintimis, susipažinti su dalykais, kurie man ypatingai svarbūs, smagiai praleisti laiką. Taip pat noriu padėkoti skautams ir jiems kuo nors atsisteisti. Tą atliksiu būdama geru pavyzdžiu jaunesniems ir įžiebdamą juose norą pasilikti skautų organizacijoje ir perduoti jos dvasią ir ideologiją jų vaikams.

Tara Barauskaitė

PASAULIO SKAUTU RATE

Toki bokštą pastatė Graikijos skautai

VENGRIJOJE įsikūrė pirmoji oro skautų draugovė, kuriai priklauso 12-16 m. berniukai ir mergaitės.

SENEGALE kačių atidarytas vadovų lavinimo centras bendromis senegaliečių ir Luksemburgo skautų sąjungos pastangomis. Centre jaunimą moko amatų — mūrینinko, staliaus, mechaniko, metalo apdirbimo, vištinkystės, daržovių auginimo ir sveikatos. Centras turi savo šulinį, o elektrą parūpina saulės energijos prietaisai ir vėjo malūnas. Suomijos skautai ir skautės kartu su Senegalo broliais ir sesėmis stato medicinos ir socialinį centrą Diofore. Suomiai rugpjūčio mėnesiais tris metus čia stovyklauja ir dirbs, statydami įstaigą.

PAAUGLIŲ sveikatos konferencijoje Šveicarijoje dalyvavo skautų vadovai iš kelių šalių, o Pasaulinio skautų biuro pareigūnas kalbėjo apie luošųjų jaunuolių vaidmenį visuomenėje.

JUNGTINIŲ TAUTŲ UNESCO įstaigos jaunimo skyrius parėmė Korėjos skautų projektą: tautinėms vertybėms saugoti ir globoti — sudaryti Korėjos pilių ir ribas atžymintį stulpų aprašą.

Baden - Powell pašto
ženkluose

LIETUVIŠKOS PASAKOS

— ARGINGAS ŽMOGUS GIRIOJ ANT UPĖS KRANTO
— CAPT CAPT MEDŽIUS KIRTO. JAM BECAMPIJANT,
KIRVIS NUO KOTO SMUKT IR NUSMUKO, PŪKŠT Į UPĖS GELMĘ
ĮKRITO. VARGŠAS PRAVIRKO:

— UI UI UI MANO KIRVELIS! KAS MAN JĮ SUŽVEJOS? GAILA
pajėgiojo mano kirvukol

Tuo tarpu tik pakabakšt pakabakšt, pašlivikšt pašlivikšt ir atšlubavo senas
senelis.

— Ko tu taip dejuoji? Kas tau nutiko?

— Mano kirvelis įkrito į gelmę, o kito nusipirkt neįstengiu — labai var-
gingas esu. Kuo dabar medžius kirsiu ir vaikams duoną pelnysiu?

— Tič, tylėk, nedejuok! Aš tau jį sužvejosiu.

Ir tik brūkšt brūkšt rudinę numetęs, padrumst į upę. Po valandėlės stugt
vandeniu ir išnešė aukso kirvį.

— Te, imk! Ar tai ne tavo kirvis?

— Ak, nei! Ak, nei! Ne manol — atsiliepė vargšas.

Vėl drumst senasis po vandeniu panėrė ir po valandėlės kust — iškilo su
sidabro kirviu.

— Ne manol, ne manol! — šaukė vargšas, vos pamatęs.

Trečią kartą drumstelėjo senelis ir išnešė geležinį kirvį.

— Tai mano kirvukas! Tai mano kirvukas! — sušuko 'vargšas' nudžiugęs.
— Dėkui tau, kad savo kirvuką atgavau.

Ir tik čiupt kirvelį iš ano rankos, tik skryst ant namų — jau buvo bebėgęs
saviesiems visa pranešti.

— Uhū uhū! — sušaukė jį senelis. — Kad tu toks teisingas ir negodus
žmogus, dovanoju tau ir aukso bei sidabro kirvius.

Jam namie tik pliopt viską išplioptus, išgirdo vienas godus, besotis kaimy-
nas. Tas susigalvojęs brūkšt į girią ir capt capt kerta medį toj pačioj vietoj.
O jo kirvis laisvai užtaisytas, tik pašmukšt nuo koto, papliuopt į vandenį.

— Ui ui ui! — pradeda jis dejuoti dėl savo kirvuko.

Pašlivikšt pašlivikšt — senelis jau ir čia.

— O kas tau tikosi?

— Mano kirvukas pūkšt į gelmę įkrito ir paskendo! Kas jį man sugraibys?

— Ogi aš! — atsakė senasis.

Padrykt į vandenį ir po valandėlės tik stugt su geležies kirviu:

— Tai tavo kirvis?

— Ne manol, ne manol! — atsiliepė besotis.

Vėl drumstelėjo senutis ir po valandėlės stugt su sidabro kirviu:

— Ar tai tavasis?

— Ne manol! Manasis kitoks!

Trečią kartą senasis pūkšt į upę ir vėl tik kyšt iš vandens su aukso kirviu.

— Tai manasis! — sušuko besotis nudžiugęs.

Bet jam taip begėdiškai bemeluojuant, senelis tik šmūkšt po vandeniu pa-
nėrė ir daugiau jau neiškilo. Besočiui šnypšt aukso kirvis pro nosį! Laukė ir
laukė, bene jam išneš deimantinį. Rasi, dar ir šiandien bekiunkso.

KAIP GERAI MOKYTIS?

Svarbu žinoti tikslų uždavinį, suskirstyti savo laiką, mokytis ramioje vietoje. Aišku! Bet daug ir ilgai mokytis yra sunku, maždaug kaip šveisti puodus stovykloje, tvarkyti savo kambarį, praleisti laiką pas neįdomius žmones, išnešti šiukšles ar kitą pareigą atlikti. Mokytis sunku — bet labai reikalinga! Kaip galima geriau (ir lengviau?) mokytis?

1. Užsirašyti uždavinį. Kai uždavinys aiškus, yra lengviau pasiruošti egzaminams arba laiku atlikti namų ruošą.

2. Nustatyti pastovų laiką. Kai kuriuose namuose mokiniai pamokas paruošia grįžę namo, o tik tada eina žaisti lauke ar žiūrėti televizoriaus. Kiti vėl pamokas ruošia tuoj po vakarienės. Patartina nustatyti tikslų laiką, pasiryžti mokytis — ir mokytis!

3. Pradėti nuo sunkiausio uždavinio. Jeigu mokykloje sunkiausia yra istorijos pamoka, šio dalyko pamokas pirmiausiai atlikti.

Po kelerių metų mokinys jau žino, kokia eile pamokas atlikti, kad visos ir gerai paruoštų.

4. Mokytis ramioje vietoje. Kartais mokinys nueina į savo kambarį ar į kitą ramią vietą — ir pradeda svajoti! Tuo atveju geriau kartu su broliais ar seserim ar draugu mokytis viešoje vietoje — prie virtuvės stalo, bibliotekoje ar kitur. Mokslininkai sako, kad triukšmas ir garsi muzika trukdo pamokas ruošti. Kai labai sunkus algebros uždavinys — muzika išjungžiama. Ir, žinoma, be televizoriaus — visi žinovai pataria taip daryti.

5. Nesimokyti per ilgai. Sakoma, kad pradinėje mokykloje užtektų iki valandos, vidurinėje (gimnazijoje) — dviejų valandų. Jeigu mokinys per ilgai mokosi, reikėtų patikrinti kodėl. Kai kuriems padeda užsistatyti laikrodėlį — pusvalandį rimtai ruošti pamokas, o skambučiui suskambėjus — suvalgyti saldainį, pavaikštinėti ar kitaip sau už gerą darbą „atlyginti“.

6. Veikliai mokytis. Tai reiškia ne tik skaityti ar žiūrėti, bet ką nors daryti: pabraukti, rašyti santraukėlę, užrašyti svarbius žodžius, įkalbėti į juosteles.

7. Pakartoti. Su šeimos nariais, mokslo drauge ar kitu žmogumi pakartoti pagrindinius dalykus.

IR KAIP PADĖTI KITAM GERAI MOKYTIS?

Aplinka, draugai, šeima, mokykla — visa daug reiškia. Kaip galime padėti jaunesniems už save ir savo bendraamžiams gerai mokytis, pamokas paruošti?

1. Branginti skaitybą. Kai patys daug skaitome, vertiname knygas, susidaro mokslinė aplinka. Knygos tvarkingai surikiuotos lentynose,

knyga prie knygos. Knyga — gimtadienio ar Kalėdų dovana!

2. Palaikyti susidomėjimą. Mes daug išmokstame klausdami klausimus, būdami smalsūs, aiškindami ką darome. Jeigu draugas ar vaikas domisi laivais, klausti klausimus, pasidžiaugti jo žiniomis apie laivininkystę, jūrą. . .

3. Platinti akiratį. Šeimos ir mokyklos lanko muziejus, įdomias vietas, ūkius, uostus, teatrą, parodą, koncertą, traukinio stotį ar aerodromą, gamtos takelius, parkus. . . Nauji pergyvenimai iššaukia klausimus arba suteikia progą žinias pritaikyti.

4. Domėtis mokykla. Kas šiandien įvyko mokykloje? Ką išmokote, apie ką kalbėjote? Kokie mokytojai, mokytojos?

5. Perdaug nesirūpinti. Jeigu vaikas perdaug spaudžiamas mokytis, tas gali jam trukdyti, ypač jeigu pastabos neigiamos.

6. Palyginti mokinio pastangas. Vietoj sakyti „Tu dar netaip gerai mokaisi, kaip tavo vyresnioji sesutė“ geriau sakyti „Atrodo, kad šiemet geriau mokaisi negu pernai“ arba „Kaip šiandienėjosi pamokas paruošti, laboratorijos uždavinį atlikti?“

7. Padrąsinti. Remtis vaiko ar draugo gabumais, pomėgiais, gerai atliktu darbu — palaikyti asmenį ir jo ar jos vertę.

8. Išryškinti tikslus. Kaip skautų programose, turėti siekius, kuriuos įmanoma to amžiaus žmogui įvykdyti, padaryti.

9. Nebijoti klaidų. Galima atkreipti dėmesį, kai mokinys išsiblaško ar nerūpestingai darbą atlieka, bet jokiū būdu nepeikti asmens. Kas mokosi ir stengiasi, tas ir klysta. Ištaisęs klaidą, eina pirmyn.

10. Mokyti pavyzdžiu. Džiaugtis mokslu, pačiam studijuoti ar mokytis, išrašinėti santraukas, išsikirpti straipsnį, tvarkingai uždavinius atlikti, švariai ir dailiai rašyti, ištvėringai tikslo siekti.

AUSTRALIJA

„Aušros“ tunto iškyla Towler's Bay

1991 m. rugpjūčio 3 ir 4 dienomis „Aušros“ tuntas iškylavo netoli nuo Sidnėjaus esančiame nuostabaus grožio pusiasalyje, Towlers Bay. Iškylai vadovavo tuntininkė s. fil. Eglė Garrick. Dalyvavo 32 skautai ir skautės.

Nuo Church Point vandens taksu grupėmis kelėmės per įlanką į Towlers Bay, kuris randasi prie Pittwater, vis dar Sidnėjaus ribose. Išlipus, prieš akis aukšta, stati atkrantė ir jokio aiškaus tako! Padūsavę ir padejavę, vargais negalais užsikorėme į tą kalną, stabtelėjome atgauti kvapą... Pakėlę galvas, vėl kvapo netekome: iš visų pusių pasakiški, neįtikėtini vaizdai!

Apsistojome jaunimo hostelyje, kuris visas iš anksto buvo mums užsakytas. Tai senas pastatas aukščiausioj pusiasalio vietoj. Plačioj verandoj, atviroj saulėj pristatyta stalų ir kėdžių. Vienoj pusėj matosi miškas, kitoj — ryškiai mėlynas, blizgantis vanduo, pilnas baltų burių.

Viską gaubia ir už vandenį mėlynas, be debesėlio, dangus. Ir oras pasitaikė žavingas, tarsi specialiai užsakytas, tarsi ne viduržiemj. Visą savaitgalį džiaugėmės tais neapsakomais, širdį raminančiais vaizdais.

Žinoma, negalėjome visą laiką tik sėdėti ir grožėtis. Jau pirmą popietę vyresnieji iškylos dalyviai, pasidalinę į dvi grupes, išėjo į keturių valandų žygį ieškoti paslėptų vėliavų. Žygį paruošė Towlers Bay pastoviai gyvenanti Viktorija Janavičiūtė McDonnell, kuri verčiasi žvejyba ir turi žvejo laivą. Gerai vietovę pažindama ji mokėjo taip vėliavas paslėpti, kad jas atrasti buvo galima tik atydžiai sekant paliktus įmantrius, sudėtingus ženklus, keliaujant ir pėsčiomis, ir baidarėmis. Žygio dalyviai grįžo jau temstant, pavargę, bet patenkinti.

Po vakarienės visi pasėdėjome verandoje, klausydami žygio dalyvių įspūdžių ir gėrėdamiesi iš visų pusių nusileidžiančia naktimi. Sutekęs ėjome kurti laužo, drauge pabuvoti, padainuoti, atgaivinti vienos skautiškosios šeimos narių ryšį. Po „Ateina naktis“ nepermaldujami jaunesniųjų vadovai Petras Pullinen ir Elytė Blansjaar nusivedė mažuosius miegoti, o vyresnieji išėjo į kitą žygį. Šiam žygiui vadovavo svečias iš Australijos laivyno, Peter Pool. Jis mokė statyti sudedamas baidares, su kuriom reikėjo kelis kartus patamsyje rioglintis per uolas žemyn į prieplauką.

Sekantį rytą ta pati grupė jau ketvirtą valandą kėlėsi žuvauti. Viktorijos laivu, jai pačiai vadovaujant, išplaukė į jūrą pasirūpinti

iškylautojams pietų. Na, sugrįžo ne tuščiomis, prigaudė ir didesnių žuvų, ir vidutiniškų, ir visai mažutyčių, ir net kelis aštunkojus. Teko išmokti čia pat žuvis išvalyti, o paskui ir laivą sutvarkyti.

Sekmadienio pietūs buvo tikra jūros dovanų puota. Vaišinomės įvairiais žuvų patiekalais, geriau kaip bet kokiame Sidnėjaus restorane!

Vyresniųjų žygiuose nedalyvavę vilkiukai, paukštytės ir kandidatai irgi netrūko užsiėmimų. Jie ruošėsi jaunesniųjų skautų egzaminams, mokėsi lietuviškų simbolių, skautų įstatų, mazgų rišimo. Be to, iš vietinio molio lipdė figūreles, iš medžių žievių ir pajūrio akmenėlių bei kriaukutėlių dėliojo paveikslus, piešė, dažė.

Sekmadienio popietę, sutvarkę būstą ir susipakavę, atsiveikinome su gražiuoju pusiasaliu ir vandens taksu nuplaukėme į Church Point, kur mūsų laukė autobusas. Namo grįžome pavargę, bet sužavėti, pilni nepamirštamų įspūdžių.

E. G.

Jaun. sk. Betanijos Kazlauskaitės (9 m.) piešinys — „Paukštė“, darytas iškylos Towlers Bay metu.

MOKOMĖS VIENI IŠ KITŲ

Stovyklose ir išvykose mokomės ne tik iš vadovų ir aplinkos, bet ir vienas iš kito. Ruggpjūčio mėn. 3 ir 4 dienomis „Aušros“ tunto iškyloje į Towlers Bay viena iš vyresniųjų sesių šitaip atžymėjo savo įspūdžius apie kitus išvykos dalyvius.

* Didysis Jonas išsinarino kojos kulkšnij, išlipdamas iš kelto. Vis dėlto lipimo į statųjį krantą, jis negalėjo atsakyti, nes turėjo kaip nors gi jaunimui atnešti dvi dėžes saidumynų!

* Tomukas ir Holy, kurie gerai pažįsta vietovę, jautėsi beveik šeiminkais ir siūlėsi būti vadovais, kad visi užplanuoti žygiai baigtųsi prie supynių bei saldinių.

* Liudukas nusprendė, kad gęstant laužui sustojęs ratelis vakarinei „Ateina naktis“ maldai buvo skirtas ne kam kitam, o tik jo asmeniškam vikrumo ir greitumo pademonstravimui. Buvo gerokai nepatenkintas, kai tuntininkė jo pasirodymą nutraukė per prievartą.

* Kristina V. tikrai džiaugėsi, kai rioglinantis per uolas žemyn, jai buvo skirta „lūžusi koja“, nes pakalnę pasiekė kitų nešama. Tik vargšėlės nešikės skundėsi, kad jų kojos jautėsi tartum lūžusios iš tikrųjų. . .

* Juozas B., belaipiodamas po uolas, visiškai nudėvėjo puspadžius: kartą ir dar kartą tikrinti valtis, gelbėjimo liemenes, įrankius, žūklės priemones. . .

* Jonui G. buvo sunku apsispręsti kokiose pareigose pasilikti: vyriausio virėjo, kortų lošiko ar gamtovaizdžių stebėtojo

* Petras ir Elytė pavadavo tėvus devyniems mažiukams dieną ir naktį. Jie sakė, kad dabar jiems reikią atostogų atsigauti nuo limpančių

pirštų šluostymo ir pamestų uniformos dalių ieškojimo.

* Betina ir Dana vietoje poilsio, vardan terapijos, pasiskolino spalvotus pieštukus iš mažųjų ir nusprendė užfiksuoti nuostabius vietos gamtovaizdžius. Tačiau po trumpo bandymo savo plano atsisakė, pareikšdamos, jog vaizdai per daug gražūs, kad sutilptų ant popieriaus lapo.

* Danius, būdamas vienintelis berniukas tarp vyresniųjų sesių, nė kiek nenuliūdo. Nusiminė tik tada, kai nė viena nesutiko jam padėti pjaustyti žūklės masalą.

* Rasa turėjo progos stebėti saulėtekį jūroje, nes jai buvo pavesta dar prieš aušrą pakelti žvejus, kurie buvo labai pavargę. Bijodama pramiegoti, per naktį prasėdėjo prie lauželio.

* Aušros grožį priverstinai stebėjo ir keli jauniausieji. Jaunasis Henrikas, atsibudęs dar tamsioje, prikėlė visus savo palatos draugus.

* Kiekviename žingsnyje vyko biologijos ir botanikos pamokos. Vyresniosios sesės, tapusios žūklės rūšiųotojomis, turėjo išmokti nesibijoti sugautų žuvų ir nugalėti piktinimą. Petras įsitikino, kad juodasis masalo „rašalas“ nuo

drabužių neišvalomas. Visa grupė turėjo išnokti praryti nepjaustytą baltą masalą, nors atrodė labai nedrašu kišti į burną žiūrinčias akis. . .

* Marina patyrė, kad liūno vanduo ne tik šlapias, bet ir labai šaltas. Nežiūrint to, tolimesnių užsiėmimų neatsisakė net ir po išsimaudymo.

* Besiruošdami vilkiukų bei paukštyčių egzaminams, jauniausieji praleido nemažai laiko. Katrytė vis slapta bėgo tikrinti žinių pas Teresę, Matukas pas Eglę. Tomukui vienos instruktorės neužteko, jis prašė Viktorijės ir Eglės talkos. Tik Petras ir Elytė užtikrino, kad jie jau ir taip viską atsimena ir galės be egzaminų grįžti iš mėlynšlapių į raudonšlapius.

* Besiaiškindami lietuviškos vėliavos spalvų simbolinę prasmę, Matukas ir Holy susiginčijo ir vos nesusimušė. Nesutarimas įvyko dėl žalios spalvos. Holy aiškino, kad ji reiškianti žaliuojančius miškus, gi Matukas sakė, kad tai Lietuvos laukų ir pievų spalva. „Bet mano mama sakė, kad tai miškai“, tvirtino Holy, tačiau Matukas nenusileido sakydamas: „Gi mano mama sakė, kad tai pievos. O mano mama viską žino!“

R. B.

MELBOURNO „DŽIUGO“ TUNTAS IŠKYLAUJA

Lukaičių šeimos sodyba Yardoit apylinkėse tapo tarsi nuolatinė „Džiugo“ tunto jaunesniųjų skautų stovyklavimo ir iškylavimo vietovė.

Kovo 28 dienos vakare vilkiukai ir skautai, kartu su savo vadovais (net 17 asmenų) atvyko į ūkį. Skautai, kad ir tamsioje, griebėsi įsiruosti palapinėse, o vilkiukai, būdami gud-

resni, įsikūrė akmeniniame pastate, šiltose lovose.

Didįjį Penktadienį pasileidom kelionėn į netoliese esantį seniai jau užgesusį ugnikalnį. Silpnesni viršūnę pasiekėm sėdėdami automobiliuose, vilkiukai ir skautai, tiesia linija užkope, dar rado jėgų kalne palakstyti.

Kitą dieną – vėl iškyla. Tai keturių valandų kelionė per miškus, vadovaujantis kompasu ir žemėlapiu.

1992 "Aušros" TUNTO STOVYKLA
Camp Goutts, Waterfall,
NSW, Australia.

SVEIKINIMAI IS STOVYKLOS

o. p. Eglė Garrick, st. viršininkė

Sausis 2-8

Rasa Blazjaus

SV SL Romandas V. Rigis

Justa Janina

PSL Daina Štiterytė

Jurij Blazna

SV Leonas Palkin

V. Blazna

[Signature]

Holly McDonnell

SMaurag

Elena Cobb

PSL Elena [Signature]

Bettany Kabaniskas

A. V. [Signature]

Jennifer Binetti

PSL A. D. [Signature]

PS. [Signature]

PSL [Signature]

Kathryn Binetti

[Signature]

Teresa Binetti

PS. [Signature]

Vida [Signature]

arvyd [Signature]

Daniel [Signature]

MATTHEW G.

PSL [Signature]

V. Štiteris

PS. M. [Signature]

N. [Signature]

kunigas, apsilvilkęs kamža ir su stula, rankoje turėdamas kryžių, vargonininko ar kito bažnyčios tarno lydimas, įeidavo į trobą, jei kalėdavo po Kalėdų švenčių pagiedodavo kalėdinės giesmės (paprastai giedodavo „Sveikas, Jėzau, Gimusis“) posmelį, pašlakstydavo švęstu vandeniu ir susirinkusiems šeimos nariams duodavo pabučiuoti kryžių. Paskui pasikalbėdavo su lankomaisiais, vaikus paklausinėdavo katekizmo, pasiteiraudavo apie lankomųjų rūpesčius bei reikalus.

Tačiau visa tai būdavo anksčiau, dar prieškarinėje Lietuvoje. Keičiasi laikai, keičiasi sąlygos, žmonės ir pats kalėdojimas. Jis įgauna savo prasmę pagal aplinkybes. Šeštadienio vakarą į Toronto Lietuvių Namus rinkosi Šatrijos ir Rambyno Tuntų sesės ir broliai. Tą vakarą skautai buvo nutarę kalėdoti. Torontiškių sesių ir brolių kalėdojimas buvo be kunigo, tačiau kiekvienas jų dovanojo lankantiesiems savo kalėdą, kuri sklido iš jų širdies gelmių, — giesmę, kuri dvelkė šiluma ir buvo apgaubta žvakės liepsnos paslaptinumu. Žmonių širdys smarkiau pradėdavo plakti, kai pravėrę savų namų duris, pamatydavo pulką žmonių, darniai giedančių. Giedojo sesės ir broliai „Tyliąją Naktį“, „Gul šiandieną jau ant šieno“, „Sveikas, Jėzau, Gimusis“, „Tylis naktis“ ir eilę kitų.

Žmonės aukojo. O Toronto skautai rinko ir skyrė surinktas aukas Lietuvos našlaičiams. Džiugu, kad praėjus keletai metų, Toronto skautai atgaivino kalėdojimo tradiciją. Malonu, kad kalėdojančių gretas papildė ir tuo metu viešėjęs Toronte brolis Linas Orentas iš Detroito. O pačių kalėdojančių siela tą vakarą buvo Toronto Šatrijos ir Rambyno Tuntų Tuntininkai — Vida ir Algis Senkai.

Kalėdoti buvo smagu ir įdomu.

INGA PIVORIŪTĖ

TORONTO

**KALĖDOJOME
TORONTE**

Dauguma žmonių, ypač vyresniųjų karta, žino, kad kalėda — tai dovanos, kurios duodamos natūra parapijiečius lankančiam kunigui. Tai žino ir Toronto skautija iš pasakojimų, knygų. Taip pat Šatrijos ir Rambyno Tuntų sesės ir broliai atsimena iš senelių, tėvų pasakojimų, kad anksčiau dažnai

CHICAGO

KIEK JŲ DAUG
IR KOKIE JIE VISI
GRAŽŪS!

Praėjusių metų gruodžio šeštos rytą suskambėjo telefonas.

— Tai kaip? Važiuojam į „Nerijos“ tunto Kūčias? — klausia sesė j.s. Bronė Stravinskienė.

— Reikėtų, — atsakau, — tik ar nebūsime jau labai senos tenai? Gal nepritapsim prie jaunųjų?

— Esam jau skautės, kaip ir jos, o būtų ir įdomu pažiūrėti kaip jaunimas tvarkosi, organizuojasi.

— Gerai, — sakau, — važiuojam!

Nuvykusios Lemontan, į Pasaulio Lietuvių centrą, patekom į nemažą šurmulį. Jaunos jūrų skautės pluša apie baltom staltiesėm dengtus stalus, dėlioja lėkštes, servetėles, puošia eglišakėmis. Vyresnės

Vadovėms linksma stebėti ūdryčių ir bebriukų žaidimus. J.s. V. Paulienė, j.ps. A. Gražytė ir j.v.s. Dalia Sruogaitė

rūpinasi maistu. Bematant atsiranda silkės, žuvis, mišrainės, kisieliai, aguonpieniai, prėskučiai — visa, kas priklauso Kūčių vakarienei.

Didžiojo salė nuo sienos iki sienos — dviejų eilių stalai.

— Iš kur tiek skautų bus? — pagalvoju.

— Užsirašė šimtas, bet atsiras ir daugiau, — tarsi mano mintis įspėjus pakuždėjo „Nerijos“ tuntininkė j.s. Violeta Paulienė.

Pribėga sesė j.ps. Vilytė Lendraitienė, j.ps. Alytė Gražytė, vyr.v. Aušrinė Karaitytė, vyr.v. Laura Lapinskienė — sveikinasi, džiaugiasi, kad pasirodėm. Ir vyr.v. Jūratė Jankauskaitė mus apkabina. . .

— Matai, — sako sesė Bronė, — jos visai mūsų nesibaido.

— Gal ir nebuvom tokios baisios raganos, jas augindamos. . .

Sveikinasi ir jaunesnės, ir vyresnės, visos tokios mielos, malonios.

Čia pat ir būrys brolių jūrų skautų būriuojasi. Vyresnieji tramdo bebriukus, kurių kaip gausus pulkas ančiukų pasipylė salėje.

— Kiek jų daug ir kokie jie visi gražūs! — šypsosi sesė Bronė.

Sesė vyr.v. Jūratė Jankauskaitė su jūrų jaunėm sodina ūdrytes vienam gale, bebriukus — kitam. Dar jiems linksčiau kuždėtis tik savo

Jauniausias bebrų kandidatas, 8-
ių mėnesių Aliukas Lapinskas
sodinamas prie Kūčių stalo

tarpe.

Pasirodo ir vyriausieji jūrų vilkai — broliai skautininkai Algis Paulius, Vacys Macieža, Antanas Levanas, Jurgis Lendraitis ir kiti.

Sesė vyr.v. Milda Rudaitytė jau pilsto kisielių, o jos sesuo vyr.v. Taiyda susirūpinusi stebi ar visi tilps prie stalų.

— Mes, vyresnės, tik prižiūrim, o viską ruošia ir organizuoja gintarės kandidatės ir jūrų jaunės, — sako

sesė Vilytė.

— Pasikvietėm ir „Lituanicos“ tunto jūrų skautus, nes visi kartu stovyklaujam, buriuojam, išskylaujam, — aiškina kita sesė. — Taip pat ir tėvelius.

Jie mūsų didžiausia parama ir ramstis! Švenčiame vienos šeimos — jūrų skautų Kūčias.

Mudvi su Brone šyptelim: daugelį tėvų prisimenam iš „mūsų“ laikų, kai jie dar patys buvo ūdrytės ir bebrūkai, paskui jūrų skautės, jūrų skautai, gintarės, budžiai. . . Ak, kaip greitai laikas bėga!

Šeiminkės paprašo tylos. Jūrų jaunės ir gintarės kand. Asta Kavakaitė, Nida Lendraitytė, Rima Augaitytė ir Lina Lendraitytė su vadove sese Taiyda uždega žvakutes, deklamuoja kalėdinius eilėraščius. Sesė tuntininkė Vija pasakoja apie Kūčių reikšmę, papročius, primindama, kad šiandien yra ir Šv. Mikalojaus diena, reikšminga Amerikoje augusiems vaikams. Tėvas Antanas Saulaitis kalba maldą, tokią, kokią jis vienas temoka, pats būdamas amžinai jaunas skautas.

Jaunieji kandidatai į jūrų skautus.

Gintare Iliona Radzevičiūtė kviečia ūdrytes ir bebrūkus žaidimui

Dalinamės kalėdaičiais ir maloniai stebimės: kiek daug sesių ir brolių prieina prie mūsų, nesibaido pačių seniausių. . .

Pavalgius giedame kalėdines giesmes. Rūpestingai paruošti giesmių žodžiai išdėstyti ant stalų — neatsiprašysi, kad nemoki, ar pamiršai. . .

Paaiški, kad turime ir svečių amerikiečių, vieni iš Gilvelio kursų

vadovų. O šiuos kursus neseniai baigė vyr.v. Aušrinė Karaitytė ir j.ps. Marius Naris. Prašome juos atsistoti, kad visi pamatytų. Džiaugiamės jų pasisekimu, plojame.

— Ar jau viskas? — klausiu sesės Bronės.

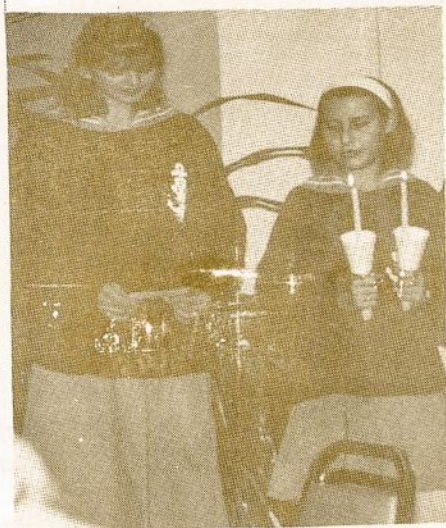
— Žiūrėk, ten prieky, prie eglutės, kažkas darosi, — rodo ji į besiburiuojančius brolius.

Pranešama, kad kalėdinę programą išpildys budžiai kandidatai. Pasirodymui vadovauja budys kand. Aidas Palubinskas. Jis išrikiuoja brolius Tada Glavinską, Audrių Rubą, Darių Bartkų ir Liną Paulių, pranešdamas, kad jiems asistuos sesės gintarės.

Gudruoliai! Ne asistuoti kviečiamos gintarės, bet atlikti joms pavestą uždavinį — ištisą vaidinimėlį čia pat sukurti! Gintarės ne pėsčios, nesipriešindamos, nesiginčydamos, net šypsodamos išpildo „užsakymą“, o gale ir jos broliams atsilygina: paverčia juos Kalėdų senelio stirnelėm, kurie

Jaunųjų stalas. Jūrų jaunės: LAura Jokubauskaitė, vair. Lina Lendraitytė, ir Rima Augaitytė. Stovi ūdrytė Vilija Pauliūtė, udr. kand. Rasa Dovilaitė ir j.j. Kristina Jonušaitė

Gintarė kand. Asta Kavakaitė deklamuoja. Šalia jos jūrų jaunė vair. Lina Lendraitytė

Ūdrytės laukia

Gintarė vyr.v, Jūratė Jankauskaitė uždega žvakutes

Visur spėjanti gintarė Jūratė Jankauskaitė tikrina vaišių stalą Nerijos tunto Kūčiose

straksėdami išdūlina iš salės.

Niekas nenori skirstytis namo. Vyresnieji lieka prie stalų ir dalinasi savo seniai patirtais skautavimo prisiminimais. Jūrų jaunės sušaukia mažuosius — ūdrytės ir bebriukus, organizuoja bendrus žaidimus.

Visi pasirašo švenčių sveikinimą Nepriklausomos Lietuvos jūrų skautams. Linksma visiems, ūpas pakilus, nuotaika tikrai skautiška. Mudvį su sese Brone esame laimingos, čia atsilankiusios. Džiaugiamės, kad mūsų darbas jūriniame skautavime taip gražiai tęsiasi, kad „Nerjos“ tuntas kasmet didėja, kad tiek darbščių ir sumanių vadovių užaugo.

Sesė j.v.s. Dalia Sruogaitė

Bebrai

CLEVELAND

Kačių vakarienės mintis skaito skautai vyčiai: A. Miškinis, A. Dunduras, A. Belzinskas, ir R. Belzinskas

Nuotraukos Vlodo Bacevičiaus

Prie Kačių stalo: į. Šublienė, kun. G. Kijauskas, S.J., N. Kersnauskaitė, R. Matas ir Darius, Julija Minkūnai

Prityrusių skaučių įžodį Ramiojo vandenyno skautų stovykloje duoda Los Angeles „Palangos“ tunto sesės.
Nuotr. G. Radvenytės

Postmaster: send all address changes to:

SKAUTŲ AIDAS

4613 W. 106th Place
Oak Lawn, IL 60453

Rev. Juozas Prunskis
7114 S. Hamlin Ave.
Chicago, IL 60629

Du draugai čiuožia ant užšalusio ežero. Įlūžta ledas ir vienas draugas neria į vandenį kito gelbėti.

- Iš kur turėjai tiek drąsos išgelbėti draugą?
- Neturėjau pasirinkimo, buvo pasiskolinęs mano pačiūžas.

- Tuntininkas sake, kad tokiu vireju kaip mes nera visoje stovykloje

Kalbasi Lilė ir Milė:

- Ar tu turi sportininkų savo šeimoje?
- O taip. Mano brolis jau penkti metai plaukia.
- Ar žinai, kur jis dabar yra?...

Visi žinojo, kad stovykloje kasmet būna talentų vakaras. Stovyklautojas atsivežė būgnus ir žada vakaro programai ruošti savo pastovyklėje.

— Nebijok, broli skiltininke, niekam netrukdysiu. Mušiu būgnus, kai visi saldžiai miegos.

- Vis delto, nors ir esi visadirbio specialybės instruktorius

Patrumpino

- Kazys, pamatęs, kad jo kelnės visai plyšta, nuėjo pas siuvėją ir nusipirko naujas. Bet namie jis patyrė, kad tos naujosios kelnės kiek per ilgos. Paprašė sesers, kad patrumpintų, bet ta atsakė, kad dabar neturinti laiko. Paprašė motinos, bet taip pat ši atsisakė. Tada jis pasiėmė adatą ir žirkles ir pats pasitrupino.

Vakare sesuo išrado laiko ir patenkino brolio prašymą — patrumpino kelnės. Ryta, kol visi dar miegojo, motina taip patrumpino, kaip buvo sūnus prašęs.

- Atsikėles Kazelis ėmė autis kelnės, bet žiūri, kad jos — nė kelių jam nesiekia!